

31. Sprawy z zakresu własności przemysłowej.

Orzecznictwo Sądu w sprawach z zakresu własności przemysłowej (symbol 646) jest zgodne z utrwalonym stanowiskiem doktryny i praktyką orzecniczą prezentowaną przez Sąd w okresach wcześniejszych.

Najliczniejszą grupę spraw z tego zakresu stanowiły sprawy dotyczące znaków towarowych. Charakteryzując ich problematykę można zwrócić uwagę na nieprawomocny wyrok z dnia 24 października 2008 r. (**sygn. akt VI SA/Wa 214/08**), którym Sąd oddalił skargę na decyzję Urzędu Patentowego RP w przedmiocie unieważnienia prawa ochronnego na znak towarowy TIFFANY & BROADWAY. W sprawie tej Sąd odniósł się do kwestii renomy oznaczeń towarowych. Wskazał, że znak towarowy TIFFANY cieszy się międzynarodową renomą i kojarzony jest z dobrami luksusowymi. Renoma ta jest rezultatem wysokich cech jakościowych i walorów estetycznych towarów sygnowanych tym znakiem, ponad stuletniego okresu używania znaku w skali światowej oraz reklamy i promocji znaku, także w skali światowej. Z uwagi na transgraniczny charakter renomy, niezależny od przebiegu granic poszczególnych państw, nie było konieczności odrębnego wykazywania dla terytorium Polski renomy znaku TIFFANY, ani faktu prowadzenia reklamy i promocji towarów nim oznaczanych. Wykazanie renomy międzynarodowej znaku obejmuje bowiem także terytorium Polski. Nie było również potrzeby badania znajomości znaku TIFFANY wśród szerokich kręgów społeczeństwa, gdyż znak renomowany nie musi być znany szerokim jego kręgom. Istotna jest znajomość znaku wśród właściwych, relewantnych odbiorców, do których jest adresowany.

W sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 390/08** prawomocnym wyrokiem z dnia 30 lipca 2008 r. Sąd oddalił skargę na decyzję Urzędu Patentowego RP w przedmiocie unieważnienia prawa ochronnego na znak towarowy MERCI, uznając, że podobieństwo znaków ocenia się według cech wspólnych, a nie według występujących w nich różnic. Różnice nie wykluczają podobieństwa znaków. Gdy różnice są dominujące ryzyko pomyłki jest mało prawdopodobne, a podobieństwo w rozumieniu ustawy nie zachodzi. Gdy dominują cechy wspólne, to choć różnice istnieją, kupujący może być wprowadzony w błąd i można wtedy mówić o podobieństwie uzasadniającym postawienie zarzutu naruszenia prawa do znaku oryginalnego. Sprawdzenie podobieństwa powinno więc prowadzić do obiektywnego bilansu podobieństw i różnic, a ich sumę należy odnieść do przeciętnej uwagi rozsądnego kupującego.

W sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 1042/08** nieprawomocnym wyrokiem z 30 września 2008 r. Sąd oddalił skargę na decyzję Urzędu Patentowego RP w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia prawa ochronnego udzielonego na znak towarowy APETITO. Zdaniem Sądu dla wykazania interesu prawnego w żądaniu stwierdzenia wygaśnięcia znaku towarowego nie wystarczy powołanie się jedynie na sam fakt wprowadzania do obrotu produktów tego samego rodzaju, co produkty oznaczone spornym znakiem. Taka działalność nie koliduje z prawem ochronnym na znak towarowy, przysługującym innemu podmiotowi i dlatego nie upoważnia do domagania się stwierdzenia wygaśnięcia prawa na ten znak.

Wśród spraw dotyczących wynalazków zasługuje na uwagę sprawa o **sygn. akt VI SA/Wa 112/08**, w której prawomocnym wyrokiem z dnia 9 maja 2008 r. Sąd oddalił skargę na decyzję Urzędu Patentowego RP w przedmiocie odmowy udzielenia patentu na wynalazek pt. "Nowy sposób leczenia". Zgodnie z art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. z 1993 r. Nr 26, poz. 117 ze zm.), zakres przedmiotowy patentu określają zastrzeżenia patentowe zawarte w opisie, który ma za zadanie ujawnić istotę wynalazku (art. 26 ust. 1 tej ustawy). Zdaniem Sądu zastrzeżenia patentowe niezależne określają wynalazek środkami technicznymi odpowiednimi dla każdej kategorii wynalazku; środki te powinny prowadzić do uzyskania pożądanego rezultatu. Zatem zamieszczone w tych zastrzeżeniach rozwiązania muszą być zupełne w tym znaczeniu, że mają na celu rozwiązywać problem przy użyciu wystarczająco ujawnionych środków technicznych. Brak charakteru technicznego zastrzeżenia patentowego niezależnego jest brakiem merytorycznym przesądzającym o braku zdolności patentowej wynalazku określonego tymi zastrzeżeniami, a nie brakiem formalnym. Ponadto wynalazek musi zawierać wskazówki umożliwiające jego zastosowanie przeciętnemu fachowcowi z danej dziedziny techniki, po przeprowadzeniu zwykłych zabiegów adaptacyjnych. Zupełność rozwiązania pozostaje w związku z należytym ujawnieniem jego istoty, przy czym nie jest wymagane podanie najlepszego sposobu (metody) urzeczywistnienia wynalazku; koniecznym jest jednak podanie chociaż jednego wariantu jego realizacji w sposób gwarantujący uzyskanie założonego efektu. Istotnym jest by ujawnienie wynalazku o charakterze medycznym dawało możliwość nie tylko jego zastosowania, lecz również by realizacja rozwiązania technicznego była bezpieczna dla odbiorców.